Z judikatury nejvyššího a nejv. spr. soudu.

Úrazové pojištění.

(Podává odborový přednosta Vladimír Šmídek.)

K § 1 úr. zák. K pojmu podniku. Rozsah pojistné povinnosti. V živnostenském podniku řeznictví, sestávajícím jednak z místností obchodních, krámu, a jednak z chladírny, v níž se používá hnacích přístrojů, hnaných živelnou silou, postihuje pojistná povinnost podle zásady vyslovené v § 1, odst. 1 úraz. zákona veškeré dělníky a závodové úředníky, kteří v podniku jsou zaměstnáni, bez rozdílu, zdali jsou nebezpečí úrazu plynoucímu z používání hnacích přístrojů vydáni čili nic a bez rozdílu, používá-li se přístrojů těch k výrobě zboží anebo k účelům jiným.

Nelze přisvědčiti názoru stížnosti, že by chladírna byla podnikem samostatným, jenž by s hlediska úrazové pojistné povinnosti měl býti posuzován zvlášť a nikoliv v souvislosti s místnostmi obchodními, krámem.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i dřívějšího správního soudu vídeňského podnik ve smyslu § 1 úraz. zákona jest souhrn všech prací a činností, které slouží k docílení jednotného účelu. Používáním chladírny k ukládání zásob masa v obchodních místnostech prodávaného slouží tato chladírna účelům podniku řeznictví a tím jest dán předpoklad pro úsudek, že nejde v daném případě o samostatné podniky dva ve smyslu úrazového zákona, nýbrž o podnik jeden.

Z toho však podává se se zřetelem k výše vytčené zásadě § 1, odst. 1, úraz. zákona důsledek, že pojistná povinnost úrazová postihuje jak zřízence zaměstnané v chladírně samé, tak i personál v krámě bez rozdílu, zda přichází ve styk se zdrojem úrazového nebezpečí v chladírně a do jaké míry jest nebezpečí úrazu vydán.

(Nález Nejv. správ. soudu ze 17. září 1926, č. 18.685/26.)

K § 5 zařazovacího nařízení ze dne 6. července 1914, č. 143 ř. z. Použití titulu 36 zařazovacího schematu. § 1 cit. nařízení ustanovuje, že jednotlivé podniky úrazovému pojištění podrobené mají býti zařazeny do nebezpečenských tříd podle jejich roztřídění v 2. příloze (zařazovacím schematu) uvedeného. V této 2. příloze uvedeny jsou pod titulem 36 podniky skladišťové a skladní. Přímo pod tento titul lze tedy podle názoru Nejvyššího správního soudu zařaditi jen takové podniky skladišťové a skladní, které jako takové úrazovému pojištění podléhají. Zákon č. 168 z r. 1894 však ve čl. I. pod č. 5 podrobuje povinnosti pojistné jen podniky skladišť zboží po živnostensku provozované včetně skladnic a skladišť dříví a uhlí ve velkém. Pro velkoobchod papírem, jenž má ve svém skladišti jen zboží jím prodávané, nelze podle názoru Nejv. správního soudu ani při určení nebezpečenské třídy přímo použíti titulu 36, stanoveného vzhledem k ustanovení § 1 cit. nař. a čl. I., č. 5 zák. č. 168 z roku 1894 pouze pro skladiště zboží po živnostensku provozované včetně skladnic a skladišť dříví a uhlí ve velkém.

Lze připustiti, že vzhledem k titulu 27 nebude podniků pod titul 36 přímo spadajících mnoho, ale to nemůže býti důvodem, aby titulu toho při zařazování jiných podniků než právě těch, jež v čl. I. zák č. 168 z r. 1894 pod č. 5 jsou uvedeny, bylo přímo použito, když pro to není v zákoně opory.

Poukazem na nynější znění titulu 36 a dřívější znění titulu 36 a 37 (podle nařízení ministerstva vnitra ze dne 2. srpna 1909, č. 117 ř. z.) nelze